

Hodnocení bakalářské práce

Název: *Význam hry pro rozvoj jedince*

Autor: *Martin Hadrava*

Předložená bakalářská práce je strukturována do tří kapitol, přičemž jádrem práce je kapitola druhá, pojednávající o možnostech rozvoje jedince prostřednictvím hry. Autor si na s. 6 vymezuje dosti ambiciózní cíl: „Metodou sběru empirických dat a teoretické práce s textem chci vymezit pojem hra a odpovědět na otázku, jak může hra pomáhat v rozvoji jedince, tedy jaké psychologické i fyzické vlastnosti a dovednosti může rozvíjet.“ Zdá se, že autor měl původně se svojí prací mnohem širší zájem, který pak neuskutečnil. Jinak si neumím vysvětlit, proč hovoří o sběru empirických dat, když celá práce je založena na rešerších literatury. Autor v závěru práce přiznává, že svého cíle dosáhl pouze částečně, a dodává: „Možnostem hry jako prostředku rozvoje by bylo zapotřebí věnovat mnohem více času, prostoru a pozornosti.“ (s. 38). Není mi jasné, co autorovi bránilo v tom, aby sám při zpracovávání práce věnoval víc pozornosti ústřední problematice práce. Autor sice v 2. kapitole uvádí nejrůznější možnosti rozvoje hrou, vycházející z nejdůležitějších prací českých autorů, přesto nejde ve svém výkladu do hloubky a místy se spokojuje s velmi povrchními nebo nepřesnými definicemi užívaných pojmů (např. u pojmu „kultivace“ na s. 27), jinde definice zcela vynechává (např. na s. 17 dole).

Po formální stránce a po stránce vnější úpravy je práce na dobré úrovni. Jako neekonomické a rušivé se jeví jenom dvojnásobné řádkování v poznámkách pod čarou. Autor mohl také při opakovaných odkazech bibliografický údaj zkrátit a nevypisovat jej celý.

Horší je stránka jazyková. Kromě několika překlepů zaráží, že autor často používá hovorových obrátů, jako např. „pojďme si pohovořit“ (s. 19 a další). Na s. 25 autor vyzývá: „ujasněme si, co je to motivace“, po této výzvě však žádné vymezení pojmu nenásleduje. Práce obsahuje také několik gramatických chyb (např. ve shodě přísudku s podmínkem na s. 24 nebo v interpunkci).

Po stránce obsahové nutno ocenit, že autor maximálně využil dostupné literatury a pokusil se nevynechat žádný z důležitých aspektů vlivu hry na život dítěte. Někdy ovšem vytrhuje tvrzení citovaných autorů z kontextu, takže vyznívají neadekvátně, jako např. „hra je základním prostředkem komunikace mezi pedagogem a studenty“ (s. 17) nebo „hra je nejlepší prostředek rozvoje“ (s. 18). Bylo by vhodné kriticky zhodnotit a srovnat pohledy různých autorů na hru. Protože je předložená práce zaměřená na využití hry ve výchově, stálo by za to reflektovat, zda je pedagogický smysl hry primární či sekundární a zda nemůžeme v některých případech mluvit také o zneužití hry a její komercializaci nebo dokonce o manipulaci hrou. Rovněž je škoda, že autor zůstal při výkladu o možnostech pedagogického ovlivňování hrou pouze na teoretické úrovni a neuvedl žádné příklady. Za poněkud nadbytečný považuji seznam literatury na s. 28 a pojednání o hračce (s. 13-14).

Autor odevzdal zajímavou bakalářskou práci, zdaleka však nevyužil vlastní potenciál. Práce dělá dojem elaborátu „šitého horkou jehlou“; proto se domnívám, že by autorovi prospělo, kdybychom mu dali příležitost, aby práci ještě dopracoval. Přesto je třeba konstatovat, že autor prokázal předloženou prací schopnost odborně pojmut dané téma na základě literatury, takže splnil základní požadavek kladený na bakalářskou práci. Proto **doporučuji** bakalářskou práci Martina Hadravy k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

České Budějovice, 18. srpna 2008

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
vedoucí práce